

[Arbejdsministeren]

ger, man kunne have haft lyst til at gøre, hvis det havde været til realitetsbehandling for en måned eller to siden, begrænse mig en lille smule, for sagen om ATP og LD er jo stort set klaret før jul, og derfor er der vel ikke så meget at diskutere på nuværende tidspunkt.

Derfor skal jeg nøjes med at gøre nogle mere principielle betragtninger bl.a. om det ejendommelige i, at man nu fra SF's side vil lave to-talt om på de grundlæggende træk ved den ATP-ordning, som i sin tid blev oprettet i overensstemmelse med arbejdsmarkedets parter.

Er det den form for arbejdsmarkedspolitik, SF ønsker at stå for igen og igen? Er man totalt ligeglad med, at der er to aftaleparter på arbejdsmarkedet, at det er årtiers – ja, vel en århundredlang – tradition, at Socialdemokratiet og de borgerlige partier respekterer aftaler, som indgås på arbejdsmarkedet? Tror SF virkelig, at man kan få Socialdemokratiet væk fra den meget lange tradition? For aftalerne indgås jo netop i forvisning om, at de bliver respekteret af begge parter og også af et bredt politisk flertal.

Jeg skal helt undlade at kommentere det aldeles usaglige i at fjerne arbejdsgiverrepræsentanterne fra ATP's bestyrelse, men blot nøjes med at fremhæve det principielle om aftalemotoden og hele aftalesystemet på vores arbejdsmarked.

For så vidt angår det med lønmodtagernes forvaltning af stemmeretten er det på nuværende tidspunkt rimelig uinteressant at diskutere, fordi LO og DA den 8. december 1987 indgik en skriftlig aftale med følgende indhold:

»Der er enighed om, at hvis de hidtidige regler om anvendelse af stemmeretten for ATP's aktiebeholdning i det enkelte selskab ønskes ændret, kan det ske, såfremt der er flertal i bestyrelsen herfor, men dog således at såvel et flertal af arbejdsgiverrepræsentanter som et flertal af lønmodtagerrepræsentanter skal stemme for beslutningen.«

Jeg føler mig aldeles overbevist om, at Socialdemokratiet vil respektere, at LO har indgået en sådan aftale med DA, og derfor er også den del af diskussionen aldeles teoretisk. Jeg synes i øvrigt, at den ordning, man ved forhandling mellem parterne er nået frem til, er væsentlig bedre og meget mere afbalanceret end det, SF har drømt sig frem til i forbindelse med nærværende beslutningsforslag.

Men med de få principielle betragtninger – der kunne føjes mange til – skal jeg afvise forslaget.

Bakholt (S):

SF foreslår flere forskellige ting i det beslutningsforslag, som vi nu har til behandling, bl.a. at Lønmodtagernes Dyrtidsfond og ATP skal lægges sammen til én fond. Jeg synes egentlig, det er svært at finde begrundelse for, at man skulle gøre det.

Dernæst foreslår man en ny organisatorisk opbygning og nogle nye placeringsregler, og med hensyn til placeringsregler kan det godt forstås sådan, at der nu bliver frit slag, om jeg må sige det sådan. Der vil ikke være nogen grænser for muligheden for at gå ind i risikobetonede investeringer.

Jeg vil sige om det generelt, at vi foretog jo i december måned nogle ændringer i loven om ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, der gav nogle andre muligheder for placering af midler fra fondene. Så langt så godt. I det arbejde, der foregik dengang, står der én ting tilbage, nemlig spørgsmålet om at inddrage lønmodtagerne i forvaltningen af deres midler ude i virksomhederne, og den del af lovforslag nr. L 59, som dette handler om, ligger altså tilbage i udvalget.

Det, det nu må dreje sig om efter vores opfattelse, er, at vi prøver at finde nogle løsninger på, hvordan vi kan inddrage lønmodtagerne i forvaltningen af deres midler i virksomhederne. Det mener vi faktisk det er nødvendigt at finde en løsning på; det er påkrævet, for at vi kan få disse ting til at virke på en konstruktiv måde, og jeg mener, det er det, vi skal arbejde på her i Folketinget at finde nogle løsninger på, og ikke de mange forskellige andre omlægningsforslag, som SF foreslår i dette beslutningsforslag. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget, som det er fremsat.

Pia Christmas-Møller (KF):

Lad mig med det samme sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte dette SF-forslag. Ifølge bemærkningerne er forslaget båret af en idé om at gøre formålet med ATP bredere. Det forekommer at være en meget blød formulering af det egentlige ærinde, som vel mere præcist sagt er at bruge ATP til virksomhedsopkøb og dermed som instrument i kampen for mere grundlæggende samfundsændringer efter socialiseringsprincippet.